

det, saaledes at en Sammenligning mellem en Jordmoders og en Arbejderskes Fortjeneste nu viser et for den førstnævnte meget ugunstigere Forhold end i 1875. Dernæst maa det indrømmes, at den ved de forandrede Kommunikations- og Udførelsesforhold fremkomne lettere Udgang til Afsetning af alle Landmandsprodukter, der har givet en stor Mængde Naturalier, paa hvilke der tidligere kun lagdes ringe Vægt, en betydelig Værdi for Producenterne, dels har bevirket, at den Nedbonhed til at hde Gaver in natura, som tidligere var almindelig paa Landet og i stort Omfang kom Jordemødrene til Gode, nu i høj Grad er aftaget, dels har medført en Jordhyrelse af Livsforholdene paa Landet for alle dem, der ere henviste til at skaffe sig disse Naturalier ved Køb, til hvilke for en stor Del Jordemødrene høre, ikke blot de af disse, der helt ere henviste til Løn i Penge, men ogsaa de fleste af dem, som endnu have noget Jordtilliggende, idet dette som Regel kun strækker sig til Græsning og Furage for en Ko. Endelig have Nutidens større hygieiniske Krav ogsaa indvirket paa Jordemødrenes Stilling ved de Fordringer, der stilles til deres Hjem og Person, Fordringer, hvis Opfyldelse er i Befolkningens Interesse, men som for Jordemødrene medføre direkte Udgifter.

For saa vidt det fremdeles er blevet gjort gjældende, at de Distriktsjordemødrene efter Lovgivningen tilkommende Naturalpræstationer, nemlig fri Bolig, Brændsel, samt med Hensyn til Jordemødrene paa Landet Græsning og Furage til en Ko og for Købstadjordemødrenes Vedkommende i Almindelighed Græsning til en Ko, hyppig ere

afløste paa en for dem uheldig Maade, maa det ganske vist erkendes, at Afsløiningerne til dels ere bestemte paa en Tid, da Værdien af de afløste Genstande stod lavere, i alt Fald paa Landet, end under de nuværende Forhold. Da det imidlertid efter de omtalte Erklæringer fra Amtsrådene maa antages, at en Revision i saa Henseende dels har fundet, dels vil finde Sted, formener man ikke, at der er Grund til at foreslaa en Lovforandring paa dette Punkt.

Derimod maa man af de ovenfor anførte Grunde finde det rimeligt, at saa vel Distriktsjordemødrenes Pengeløn og Alderstillaag, som endvidere den samtlige Jordemødre udenfor Kjøbenhavn tilkommende takstmæssige Betaling forhøjes noget paa den i de foranstaaende §§ 1 og 2 angivne Maade, hvorved bemærkes, at den Distriktsjordemødrene for Tiden tilkommende Pengeløn udgør 100—120 Kr. og Alderstillaagene respektive 20 Kr., medens den takstmæssige Betaling for Tiden udgør henholdsvis 6, 4, 2 og 1 Kr. i de forskellige Tilfælde, for hvilke nu en Betaling af 8, 5, 3 og 2 Kr. er foreslaaet. Derhos har man under Hensyn til, at en Forhøjelse af Pensionen dog har fundet nogen Tilslutning fra Amtsrådenes Side, samt til at Sundhedsvæsenet har en utvivlsom Interesse i, at Hensynet til Pensionens ringe Størrelse ikke holder Jordemødre ved Bestillingen, som i Virkeligheden paa Grund af Alder ere ubrugelige for denne, fundet det rigtigt at foreslaa en Forhøjelse af Pensionen som i foranstaaende § 3 nærmere angivet, navnlig ved fastsættelse af Minima for dens Størrelse efter henholdsvis 20 og 30 Aars Tjeneste.